

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii

Astăzi, 2 iulie: **Sf. Voievod Ștefan cel Mare**

**Evangelia Duminicii
a patra după Rusalii
Ev. Matei 8, 5-13**

În vremea aceea, când a intrat Iisus în Capernaum, iată că s-a apropiat de Dânsul un sutaș, rugându-L și grăind: Doamne, servitorul meu zace în casă bolnav, cumplit chinându-se. Iisus i-a zis: voi veni și-l voi tămădui. Dar sutașul, răspunzând, a zis: Doamne, eu nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci zi numai cu cuvântul și se va tămădui servitorul meu; căci și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i zic acestuia: du-te, și se duce; și celuilalt: vino, și vine; și servitorul meu zic: fă aceasta, și face. Auzind acestea, Iisus s-a minunat și a zis celor care veneau după Dânsul: adevărat vă spun vouă: nici în Israel n-am găsit atâta credință. Drept aceea vă spun că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și se vor odihni cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob, în împărăția cerurilor; iar fiii împărăției vor fi izgoniți în întunericul cel mai din afară, acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: du-te, și, după cum ai crezut, fie ție! Și s-a tămăduit servitorul lui în ceasul acela.



Cuvinte alese din imnele liturgice

Sfântului Voievod Ștefan cel Mare al Moldovei, care cu dreptate și cu dragoste a cărmuit poporul său; ctitor de locașuri sfinte și apărător al creștinătății; cel cinstit cu numele de "atlet al credinței creștine", cu bucurie într-un glas să-i strigăm: Bucură-te, Sfinte Ștefane, apărător al creștinătății!

Împodobind pe pământ sfinte locașuri, cu daruri multe, biserică nefăcută de mână ți-ai pregătit în ceruri, unde acum te veselești și cu îngerii împreună glăsuiești, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Nu de la oameni ți-a venit ajutorul în luptele ce ai purtat pentru apărarea credinței, ci de la Dumnezeu Atotputernicul, Cel ce toate le împlinește după bunăvoirea Sa. Pentru aceasta, Sfinte Ștefane, năvălirile potrivnicilor, cu ajutorul Celui ce dă biruințele, oprindu-le, ai cântat: Aliluia!

Purtând biruință asupra potrivnicilor ca un ostaș al lui Hristos, smerit și înțelept, ai socotit, după dreptate, că aceasta vine de la Dumnezeu. De aceea n-ai încetat, Sfinte Ștefane, să lauzi nemăsurata Sa milostivire, cântându-I neîncetat: Aliluia!

Mănăstirile ctitorite de tine, slăvite Ștefane, cetăți ale credinței noastre ortodoxe s-au arătat și candelile luminoase ale cunoașterii lui Dumnezeu, iar prin cuvintele Sfinților Părinți ai Bisericii străbune am învățat să cântăm neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Ca și cu o porfiră te-ai îmbrăcat, Sfinte Ștefane, cu milostenia și cu bunătatea inimii, iar Dumnezeu, cunoscătorul inimilor nu te-a părăsit atunci când i-ai cerut ajutorul în nevoi și în necazuri; Căruia, mulțumindu-I ai cântat: Aliluia!

**Din Acatistul Sfântului
Voievod Ștefan cel Mare**

Iubirea aproapelui - răsadul credinței plăcute lui Dumnezeu



Rareori s-a întâmplat ca Mântuitorul să săvârșească minuni pentru persoane pe care nu le cunoaște și nici măcar nu au fost de față. Vindecarea slujitorului a fost o minune generată de credința stăpânului său, pe care însuși Domnul nostru Iisus Hristos o admiră. Evanghelia ne spune că acel stăpân, era păgân de neam, cu funcție militară de sutaș și reprezentant al autorității romane. Și totuși, evanghelistul Luca îl descrie ca fiind un om bun la suflet, căci chiar bătrânii iudeilor au intervenit pentru el aducând un argument semnificativ: „Vrednic este să-i faci lui aceasta, căci iubește neamul nostru și el ne-a zidit sinagoga” (Luca 7,4-5). Era deci un păgân familiarizat cu credința evreilor, de aici și gestul de a-i ajuta să zidească sinagoga. În plus, acel sutaș auzise despre Mântuitorul Iisus Hristos și faptele Sale minunate și dorea să întâlnească pe Învățătorul, căci avea convingerea că în felul acesta va dobândi izbăvirea.

Evangheliile arată că Mântuitorul i-a îndeplinit sutașului cererea, dar ceea ce surprinde este admirația Mântuitorului pentru credința acestui om: „Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am întâlnit atâta credință” (Matei 8, 5-13). Îl admiră pentru faptul că și-a bazat cererea de a-i fi vindecată sluga, pe convingerea personală bazată pe o analogie care ridică pe Domnul Hristos mai presus de imaginea unui simplu vindecător: sutașul îl vedea ca pe un purtător al puterii lui Dumnezeu, un reprezentant al lui Dumnezeu, căci zice: „Doamne, nu

Te osteni, că nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu” (Luca 7,6). O astfel de credință este într-adevăr de admirat !

Sutașul își arată credința prin câteva trăsături ce ne privesc și pe noi, cei de astăzi. Întâi de toate, credința lui se baza pe un aspect concret: faptele sale cele bune. Sfântul Apostol Pavel observă că există oameni care, deși nu cunosc Legea Sfântă revelată, totuși din fire împlinesc cele ale legii și „neavând lege își sunt loruși lege” (Rom. 2,14). Apostolul considera că există fapte în lumea aceasta care pot fi apreciate de Dumnezeu dincolo de norma credinței noastre. Folosim credința ca pe un suport necesar pentru a ne îmbunătăți calitatea umană și relația cu Dumnezeu. Să nu avem însă o credință exclusivistă, căci Dumnezeu „face să răsară soarele și peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți” (Matei 5,45).

Sutașul nu avea credința monoteistă a evreilor, dar avea fapte ale credinței, îi ajuta pe ceilalți, respecta credința altora și era smerit, nu se considera justificat prin meritele sale, ci, dimpotrivă. Calitatea umană ce stătea la temelie credinței sale se vedește prin faptul că venise să ceară ceva de la Dumnezeu nu pentru sine, ci pentru slujitorul său, în condițiile în care slujitorul bolnav putea fi schimbat cu ușurință cu un altul sănătos. Transpare din credința acestui sutaș iubirea dezinteresată față de om.

Din modul în care se adresează sutașul se observă o trăire profundă a credinței: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.” Cuvintele sutașului le rostim și noi, de fiecare dată când ne împărtășim, prin rugăciunea de dinainte de Sfânta Împărtășanie: “Doamne, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul sufletului meu” (rugăciunea Sf. Ioan Gură de Aur)

Credința aceluia sutaș, deși se raporta la un sentiment firesc de iubire umană, era bazată pe o logică a faptelor, nu a sentimentelor. El recunoaște că Mântuitorul Iisus Hristos, prin analogie, că este de la Dumnezeu, că are putere asupra lucrurilor care sunt de neînțeles pentru oameni. Descoperim în acest om străin de neamul evreiesc cât este de importantă credința alimentată de cunoaștere.

„Credința vine din ceea ce se aude, iar ceea ce se aude vine prin cuvântul lui Hristos”. (Romani 10, 17) Credința este o virtute care se cultivă, dar foarte ușor își poate pierde roadele, dacă nu e fundamentată pe adevărurile din Sfânta Scriptură, aprofundate în Tradiția sfântă a Bisericii și lămurite pe înțelesul nostru în atâtea cărți duhovnicești.

Nu îi poți cere lui Dumnezeu orice, nu poți să angajezi pe Dumnezeu în orice. Asta ne predă Biserica prin învățătura de credință: un bun simț al relației omului cu Dumnezeu izvorât tocmai din însușirea acestei predanii. Avem nevoie de credința lucrătoare prin iubire a sutașului, de o credință aprofundată prin experiența proprie, o credință dezvoltată prin preocupare față de cei din jur și față de binele comun.

Pr. Mihai Mărgineanu

Scrisoarea trimisă de Sfântul Ștefan principilor creștini, după ce i-a înfrânt pe turci

„Vom lupta până la moarte pentru legea creștinească!”

Către Coroana ungurească și către toate țările în care va ajunge această scrisoare, sănătate.

Noi, Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu domn al Țării Moldovei, mă închin cu prietenie vouă, tuturor cărora le scriu, și vă doresc tot binele, și vă spun Domniilor Voastre că necredinciosul împărat al turcilor a fost de multă vreme și este încă pierzătorul întregii creștinătăți și în fiecare zi se gândește cum ar putea să supună și să nimicească toată creștinătatea. De aceea, facem cunoscut Domniilor Voastre că, pe la Boboteaza trecută, mai sus-numitul turc a trimis în țara noastră și împotriva noastră o mare oștire, în număr de 120.000 de oameni, al cărei căpitan de frunte era Soliman pașa beglerbegul; împreună cu acesta se aflau toți curtenii sus-numitului turc, și toate popoarele din Romania (n.r. fostul teritoriul bizantin), și domnul Țării Muntenești cu toată puterea lui, și Assan beg, și Ali beg, și Schender beg, și Grana beg, și Oșu beg, și Valtival beg, și Serefaga beg, domnul din Sofia, și Cusenra beg, și Piri beg, fiul lui Isac pașa, cu toată puterea lui de ieniceri. Acești mai sus-numiți erau toți căpitaniii cei mari, cu oștile lor.

Auzind și văzând noi acestea, am luat sabia în mână și, cu ajutorul Domnului Dumnezeu nostru Atotputernic, am mers împotriva dușmanilor creștinătății, i-am biruit și i-am călcat în picioare, și pe toți i-am trecut sub ascuțișul săbiei noastre; pentru care lucru, laudat să fie Domnul Dumnezeu nostru. Auzind despre aceasta, păgânul împărat al turcilor își puse în gând să se răzbune și să vie, în luna lui mai, cu capul său și cu toată puterea sa împotriva noastră și să supună țara noastră, care e poarta creștinătății și pe care Dumnezeu a ferit-o până acum. Dar dacă această poartă, care e țara noastră, va fi pierdută – Dumnezeu să ne ferească de așa ceva – atunci toată creștinătatea va fi în mare primejdie.

De aceea, ne rugăm de Domniile Voastre să ne trimiteți pe căpitaniii voștri într-ajutor împotriva dușmanilor creștinătății, până mai este vreme, fiindcă turcul are acum mulți potrivnici și din toate părțile are de lucru cu oameni ce-i stau

împotriva cu sabia în mână. Iar noi, din partea noastră, făgăduim, pe credința noastră creștinească și cu jurământul Domniei Noastre, că vom sta în picioare și ne vom lupta până la moarte pentru legea creștinească, noi cu capul nostru. Așa trebuie să faceți și voi, pe mare și pe uscat, după ce, cu ajutorul lui Dumnezeu celui Atotputernic, noi i-am tăiat mână cea dreaptă. Deci, fiți gata, fără întârziere.

Data în Suceava, în ziua de Sfântul Pavel, luna ianuarie în 25, anul Domnului 1475.

Ștefan voievod, domnul Țării Moldovei.

Sursa: doxologia.ro

Doina

Mihai Eminescu

(fragment)

Ștefane, Măria ta,
Tu la Putna nu mai sta,
Las' arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija sfinților
În sama părinților,
Clopoțele să le tragă
Ziua-ntregă, noaptea-ntregă,
Doar S-a-ndura Dumnezeu,
Ca să-ți mântui neamul tău!
Tu te-nalță din mormânt,
Să te-aud din corn sunând
Și Moldova adunând.
De-i suna din corn o dată,
Ai s-aduni Moldova toată,
De-i suna de două ori,
Îți vin codrii-n ajutor,
De-i suna a treia oară
Toți dușmanii or să piară
Din hotară în hotară.



**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghie, Valentin Burlacu,
Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos,
Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca
Negrea, Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul
IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la
Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 2 iulie

- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- 18.30, Spovedit

*Miercuri, 5 iulie

- ora 8.00, Acatistul Sf. Apostol Toma

*Joi, 6 iulie,

- ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

*Vineri, 7 iulie,

- ora 18.00 – Slujba Sf. Maslu
- ora 18.30 - Spovedit

*Sâmbătă, 8 iulie,

- ora 7.00, Utrenia și Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei
- ora 18.30, Spovedit

Lucrările de reparații și zugrăvire interioară a bisericii sunt în plină desfășurare

Cu ajutorul
Bunului Dumnezeu
și cu sprijinul SC
DAS SRL, s-au
început lucrările de
reparații și
zugrăvire interioară,
pentru pregătirea
Bisericii în vederea
slujbei de resfințire.

Lucrările au
demarat prin
învelirea cu folie de
protecție a
întregului mobilier
și au continuat prin
repararea și
curățarea zidurilor,
după care s-a trecut

la tratarea cu amorsă și văruierea navei bisericii.

În perioada următoare, dorim să continuăm reparația în
altar, cafas, pridvor și în celealte spații, precum și amena-
jarea exterioară.

Apelăm pe această cale, la toți cei care pot să ne dea o
mână de ajutor, fie prin donații bănești în contul sau la
pangarul parohiei, fie prin implicare directă în susținerea
acestor activități.

Adresăm mulțumiri domnului Director Gheorghe
Avram, domnului ing. Petru Movilă și echipei sale, care dau
dovadă de mult profesionalism și competență în executarea
lucrărilor.

De asemenea, mulțumim echipei noastre formate din
doamnele Aurica Raveica, Florica Cimpoi, Maria Patrașcu,
Maria Arămeanu, Amalia Zaharia, Frosina Crudu, și
domnii Neculai Cimpoi și Petru Zaharia pentru tot
sprijinul acordat în lucrările de curățare a mobilierului și
interiorului bisericii.

